

Др. У. К. Задеск. Всичко в
готово.

Дяково, 10. мая 1935.

№ 18

Число 18. (489).

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЙУГОСЛАВИЈ

Виходац каједи тидвење. — Предплатата на рок 60 дни, за
всёлјуја 30 дни. За Америку и други јерат 2 донација.

Предплату и штампак писма до Редакције и Управи треба посы-
пјац на адресу: „Руски Новини“ Панчево (Југославија)

Капитализм и буржоазия.

Тоти два слова мож бараја чујаји
особено по војни и болшевицкай ре-
волуцији. У политичкай борби кад сре-
дана странка бобијашт другу; тајко је
назива же је капиталистичка је буржоазија.
А особено тоти стражки, који су
зводзовом пародије и прајаја же, же су бра-
титеље худобних, јак рижни социјалисти
комунисти, мало тоги слова испрестано
на језику. А и у шицким юноштима мож
часто читаји о „буржоазији“, о „капитал-
изму“ и капиталистах, зато искреној то-
ти слова јочнайше потожковаши.

Капитализм Жид Маркс.

Бешеда капитали походи од латин-
ской „капиталис“ и значи: ставни. Як
видиме то целиком обично ствар. Але у
науки социјалистичкој достало тето слого
целиком ишаке блажене.

У другој поновини прешлога вику
написал немачки Жид Карло Маркс
књижку, котрой дал имено „Капитал“. У
твој књижки сијовал је Маркс доказаји,
же велики мајки у рукој поединија
избераји же јом з помоћу инцијека-
ња и спрседаји роботија. Под вели-
ким мајтром разумеји Маркс велику су-
му материјалих доброх: велики спахи-
луки, велики фабрики, велику суму ге-
нези. Шинко то је јоји з једног именом:
капитал. Но Марксују толкојију вина-
тра тај, же јаки капитал, јаки имен-
ки мајток инцијеко-капиталистах то
крадзење добро, крадење робота ро-
ботија.

Такоје толковане роботијем же бараја
попачело. А ишћу тују тому Маркс подје-
лел шицких људаја на два тaborи; на
тих који роби, и тих који ніч не ро-
би, а живи од роботији других. Гуј тим,
по задармо живо прираховаш Маркс шиц-
ких „капиталистах“. И всиј Маркс колаг
роботија, да је борије прошири капитали-
стах, да их присилује да и вони робија.
Тоту борбу називаш Маркс „класна бор-
ба“, борба класа.

Буржоазия.

Таки Марксова наука француза до-
стало један роботијаки већој приста-
њу. Роботијији њенији потпуц на својих
гавдох јак на својим најискашим кепри-
чијаја, когај имају их креј, и не јам јо
дал Марксују пристање — „марксисти“
„социјалисти“ — почали какдого шко-
ловашког човека-интелигента, тоги поји-
штровој робек своје роботу, зимија „За-
слугу“ и помоћника капиталистах, јак да
вон-так-јак-не-ѣжбаја-јак-живи од тру-
да других.

„То буржуја“ — так једали приста-
ње Маркса шицких, који не робели руч-
ней и тѣснай роботији. Под бешеду „бур-
жуја“ разумја марксисти какдого, за
чојтогоје који думаку, же живе не од
свакеј муки, ћете од роботији других.

А сама бешеда „буржуја“ тјук само
по себи имена. Походи исти да фран-
цузской бешеди „буржоа“ а значи: па-
рошки чински-прокурант. Тога бешеда
познатија особено од французаје рево-
луцији, у котрой грађанска класа, киса-
варашких житеља, надвладала немешај-
и приступа до влади. Гри влади фран-
цузка буржоазия (парошки житеље) ло-
боје је избогаји, а понеже знаји-што-
римај, складаји писај до башкоби и не-
живи од каматах.

И тај французајка буржоазији наисце
сама жела робота, а живи од каматах.
То чинскији марксисти жасеји и зос-
тим „именом“ „буржоазија“ почали је-
ланји шицких својих пребијаних и тих, који
јасије јак не роби, гоч тајки на шицке
бараја мало, а и тих цо роби, але не при-
стапаји на науку Жида Маркса.

(Далей будаје.)

**Жертујије на
„Фонд Руских Новинох“.**

Духовни живот

Една Христова Црква.

Пишем поставиме три питања и тајкој даје-
на пих одговор.

- 1.) Кельо је Христових Цркви?
- 2.) Когра правдива Црква Христова?
- 3.) Но чим је позна, која прајија је пра-
вив Христову Цркву?

Шицкији тога питања бараја важнији. Треба
их добре разумјаваји да је их може добре по-
хвајиц и да веџ знаме, чито је, тримај.

Најважније треба разумјавати, је кад беше-
дукме о Цркви, не ваме на разуме цркву а
камен: лебо вон дрвла. Не дужаваје ту на цр-
кву, јак дом Бога, где је Христије забрања-
на једногаја. Под бешеду „Црква“ разумјава-
ју другост о варних христијана, који испо-
зију исту науку Иисуса Христа, зријаша исти
секте Гаји и служају Највишега начијара,
котрого поставија сам Иисус Христос. Текејеје
свакаја варних дечака вон Христос у свој
Баштенијији раз „Црква“ а раз вон „Садо“ а
дечаки „Боже Царство“, разумјаваје — ту је
јежи. О тим „Христовим Саду“, о тим „Бо-
же Царство“, о другим варним христијана,
о Христову Цркви у тим спасеној бидаме-
гу бешедовака.

1. Кельо је Христових Цркви?

Чи Христова Црква (тото Христовој Са-
ду, або Царство Боже же је јаки) сти даји
и их вон јејај, дес, три?

На тето првакије питање на даје сами
отвјет. Але заскујиме до Свакеја и погледа-
ји; чи можебији сам Христос на даји отвјет на
тото тај важне питање. Ба то, је свакеји сам
Иисус Христос вон јоји бешеду, то свакеје, пра-
диве, напримјентиве и тога же јакији варнији три-
јац, чи је јаку то пачи, чи је.

Јаки же отвјет дава нам Иисус Христос на
питање: Кельо је сти Христових Цркви?

Послушаји! Св. Благојеист Матеј запи-
са нам у својем Свакелюју: „Рад пошел
Иисус Христос абој сопствима апостолаји у окви-
нију Кевареј Филипповеј. Кед булг близјој тога
вјерују, запитаји је Христос апостолаји, чи
злодес: о Јаку гуторј и за кога Јакији три-
јац? Апостолик Му“ прашајуји, чи чули је
злодес, чи вони о Христу гуторј. Господи не
буд в тим задовољиши, алије питаји је апостолаји:
А за кога ви живији тријади? На тето пита-
ње одговор апостола Петро: „Ти јеси Хри-
стос, Син Бога живога“. Ту Петро јах да гу-
торји: Примајо, по добре людас Тебе појави,

кед сани думаю, же Ти Йоан Креститель, другі ри: „На тебе, Петре, збудуся Церкву свою". На тутори „збудуся своє церкви". — „И давери пекла ю ис надвадаю" а не говари „их" на надвадаю. Так ѿт цялком ясно за каждого, же Христова Церкви єст лем відкрити, всемогущи, Ти правовін Бланородни Син Божий.

И правду, кельку правду висловив апостол Петро. Вожествен Спаситель назвав го претомънімъ, же му підбески Отець отверг туту правду и вси му говарили: „А в тебе гваримъ, ти ми Петро (камінь, скелі) и на чиї камені я збудуся Церкву свою и дзвіни пекла ю ис надвадаю".

Ту ста дні Христос отвіт на нашу питані, келько в Христові Церкві. Христос гва-

ри: „На тебе, Петре, збудуся Церкву свою". На тутори „збудуся своє церкви". — „И давери пекла ю ис надвадаю" а не говари „их" на надвадаю. Так ѿт цялкомъ ясно за каждого, же Христова Церкви єст лем відкрити, всемогущи, Ти правовін Бланородни Син Божий.

На Велька штурмок модлі Христос Небесного Отца, да зачува Його Церкву у злоги и відносині. „Да шукати буду відно".

И тає, як цо сег лем сде Бог, лем відкріти віра, спіл пресвіте, так єті лем відкріти Христова Церкви. Добре то себе запам'ятаймо!

(Далій буде).

† Грекокатолицький єзарх Леонід Фіодоров.

Мх підпільну львівську кончину дні 7. фебруара преселивше до вічності у вічності у місті Вінниця у Русії, грекокатолицькі исповідників вири єзарх Фіодоров.

Фіодоров ще родився у Петрограду 1879. од православних родітільох Русів. Там заспівавши місце школи і започатковавши православній богословію. Понеже був од Бога обдарований в талантами, юж як православним богословом, співаний же ще віра віра Христова заходила лем у Церкви католицької і пред доношеннемъ богословіїв охажив православну московську Церкву, в 1902. року ступив до католицької Церкви. У своїх душах чут синан-гас, котри то віддав, да не позищено священическій службі, да може робити ледаки своїм карою в Русії. Попошов ще до Риму. Ту звернувся з однією успіхом філозофію і богословію. З Риму попошов до Фрайбургу, да після лепше усновивши свій богословію наукі. Всі Фрайбургу попошов до Львова, де праця роно вискладал нашим українським богословіям богословію наукі. Року 1912. попошевши за священика і приїхав до Боснії до Камениці, де ступив до монастира св. Теодора Студита і ту ще прініправив под руковоюстю архієпископа Климентія Шептицького, за свою кельку службу у Русії, але лем кратки час могли да так охопити ще свою роботу: щарка відкрітий діораз осудасла пріє його роботу на три роки вигнання у Сибірі. Кед спасла парса влада, Фіодоров

дорога ще відкріти до Москви. Ту вже започатковавши апостольську роботу, як котру тоді горела Його свята душа. Уж сгорів познаннямъ митрополит Шептицький ізцілого місіонера і високою цінною. Ізборческі архієпископів на вічності у Русії митрополит Шептицький поставив Фіодорова за єзарха всієї Русії за їїнших грекокатоликів.

Кед у Русії завладавши болячинників, разом з Фіодорома ще чесні часи. Двараз ті болячинники сеудзеси ца кару до „манастіра імперії" в Соловецькіх леж прето, же вони грекокатолиців священіків. Кед го випущені, він имав індійські пребиваці кромъ тих чесніх, які му болячинники сурдезали і то ще вінів з одного места селів на друге. Закінчивши свій мученический життя віддалево од Узлу у місті Вінниця, а да из малого места себе пхабиць до стояння цілідника, котри би заставив Його роботу. Може надію, же лісіо зміється ускори час опілківдання Русії і України по болячинниках і ще Бог вівши других, котри застаяли Його місійну роботу.

Вечна ми пам'ять!

Кажди культурни Руцин

чита „Руски Новини", яко — за іх и підкази. Точне піднімання предвидати то баш найменши виак культурного члена. — Нашо дружини роадумайце в тим,

Нашо у Боснії.

Булік але уж дес бі-7 роки ту, кед су нам пришов першій павоці, а візни ще Апостол Степан. Вон сідів за столу Босну! Паметам ик півніка, привіти півніоців и привезли хис собу півніко, що им треба за Службу Богу и буду нам служиць под лубом у лапі. Гей, кед як діндрік почав підії. Ту сам ци! Ніч, лем півнік пітрупіє до півніків хижі. Франко ми на столе направили олтар.

У куту тієї хижі гаражія полуздеків за паноца рихтала. Ілан що му знаме, кед ще и то жуон! Піцко бы було добре, да не підіїміть до своїх роботи. Ту на олтар півніків піттра, шкію цвінко, бо уж іще кус та под Служба — Бог сам приходить ти пач, да хот аж зізнач од радосці, не име та дочекали кед вам панік гаражія хлівни юшки зос вареники та сирічі па глас: „Не дес ми осолена". Жеса ю дрімлю та вона ще таргла, але уж не скоро. Да нас так не зганаєбела, не мали би але так франкою церкву. Але хлівни не погнівали и о даскелью дій уж бул матеріял за перкувши поріжтави. Ето и тераса ю видавице...

Було у нас тедія велике висто, кед зме виделік у тій церкви паноца Апостола. Подумайце себе, тераса каме у Босні даскельє сів

шкірікох! Іще и герас ще модлі за поконного паноца Апостола, бо були добри, любили свой худобин народ и кед виделік, як вівася даскель, зис свій кишней дали. Було таких одицініхок, котри ще вівасявали на паноца, жело ійда нет діма. Двасідцій роки уж на пошол він Босній, а пане он Саранів во Баня Луци вівася го спонінаню. Піцко то паноців преків даскелью рази обінчю. Єдиною року було им дому. Яли там люди пічіліви, кед видава у хори, мили западені плююх. Пінчю зост, а кед себе кірувал хоч и чесно сліми, буду даскель под себе, а з другу ще покрил и лежали помали прінціл ту пан и словедав нас за Вельку міц. Ізчес то прінціл доктор и погівівал лих за віго и вівася му бара бриджко, и вінам він вім и зімом повесц цо. Гварел му, пай себе віжко ветеринара до го лічи, кед му даскель буде, бо тата робота и драга не за чесніко такого хорого, але за... кола. Бог помога и паноців не було ѹїч, ще даскелью роки були у Босні.

Уж слухаю бара було піако, які гори переспадають, а мої даскели ціталі не из Руки, же би вішли дому. Піцкоюла зме бабичка за пріпоміданів и пошили зме.

Кед зме извали даскели коло місії скакали а я роздужала кедко ще тогі временно уж од кеди ми у Босні.

Пиц чи нс пиц?

Шапці думаю, же наші народ як і цілі рід людів, вже уживає аналогію паної. — Старі ціліків панік. Іранія, у юнії Европи, у тій правовідмінні виновій лозі, ледас вівавали вино уж бара датно, а Германія за сківо ліво уж 500 років пред Христом. Жителі сіверній Італії и альпіній країх віні ціліків панік уж од 1400 року по Христу. У Модені (сік. Італія) перший раз вівовали правиці од вина панік уж бара дато уродзили та уж ще знали люди, що з вином робили. Але паніків тоді панік єв і приходили до Русів. Годи до юнії України прівожили Греки вино, які воне були бара драги и дойсі до цього могли лем вінік, іх діоріяції в величі багате. Велька величина рускої українського народу була відома вину, а на сідачах в господах багатіїв давали панік мед. Мінімі паніків вінік ціліків, щоти, не ціліків, ма зем 2 процента аналогію и опік не вин панік панік.

Кед ще у XVII. веку зімдес вівчали правиці паленку зос зірна, лізисто не вівчено у Европі ширіц як куга, але до нашого народу тута хорота тиги на мала приступ. Розумі ще, лізисти ширіло ще я геди ледаки вініків багарізів асмівами, але вони баги теді скільки русин народ и поставили Польши. Але вівчані (варінні пінголи) у бригах та зачічані од Польськох своє віра, перкви, півді, були бара віврована и трезби, и преста народ бул од панік Польськох так прікіннуті, що із могої себі даскельовані таїні лунгут, да панік теді ще бара драги асмівогів панік. А тутому паніків немені бара чукали прости варія од лізиста, бо ти требаю зірваків и мініх роботів, а паніків, як амінто, бара піднім роботів.

Праця, ціло слово козача зізгорожи не співали од погарика, але теді були діма. У вініх походах вони ще серого стримовали од асмівогів паніків и строго керували кіждого, хто би ще теді сідловіц панік. Зато козачі бара любляли посурини панік, я того ще научили од Гуркох. Гірості народчи не куря, бо я дотак бул теді бара драги.

А теді козаків нестало увівчали паніків як паніків зімдес и бігти груаждані.

Ди Баня Луци єме приєзди 1928. р. Теді було у тені індохій три філіїв и то за кількох 30 км, а по други 40 км. До Опічіка вінік не якоєцідускід зос кочок, але вінік таївіан, тут во зре дес лем вівася древо, вінік не вівася зос тим гайзябаном. Чисто же трафіял паніків на тей други. Вінік ще панік філіїв модліла за паноца, да паніків вівася засідникою. Ізчес то паноців преків даскелью рази обінчю. Єдиною року було им дому. Яли там люди пічіліви, кед видава у хори, мили западені плююх. Пінчю зост, а кед себе кірувал хоч и чесно сліми, буду даскель под себе, а з другу ще покрил и лежали помали прінціл ту пан и словедав нас за Вельку міц. Ізчес то прінціл доктор и погівівал лих за віго и вівася му бара бриджко, и вінам він вім и зімом повесц цо. Гварел му, пай себе віжко ветеринара до го лічи, кед му даскель буде, бо тата робота и драга не за чесніко такого хорого, але за... кола. Бог помога и паноців не було ѹїч, ще даскелью роки були у Босні.

Зім, же народ у паніків Босні худобин, але підвів так як у Осасічі.

Кедшик даскели сідалі и то добре роадело тераса ти паніків кіржана які сідалі. Паноців сідалі рази сідного панік, да видав, чи неці даскель руди у тим храст и тот чиї паніків доброго мрамора, же би ще не гальбас таївіаного. Вільно то єст, але як то паніків? Ту по брата кед ще вівася хімік, хельо рука підумажи „Боже прям душа панік, а зос целом по у

